

Patienter skal behandles individuelt

Det er nødvendigt med flere individuelle hensyn, hvis patienter med knogleskørhed som helhed skal have større glæde af deres behandling.

Ifølge cand. scient. og ph.d. Louise Hansen kan der med forbedret opsporing og mere individuel behandling af patienterne spares op mod halvdelen af de 11,6 mia. kroner, som knogleskørhed koster om året. Foto: Privat.

I dag gives medicin mod knogleskørhed typisk ud fra en one-size-tankegang - samme dosis og samme medicin mod samme (grad af) sygdom. I praksis betyder det, at de allerfleste får tilbudt Alendronat som førstevalg. Det er en effektiv og billig form for medicin, hvis eneste ulempe er, at den skal tages enten dagligt eller ugentligt.

God compliance er afgørende, hvis en behandling skal virke. Det indebærer, at man tager sin medicin som foreskrevet - både hvad angår hyppighed og dosis. Når det gælder knogleskørhed er der imidlertid store grupper af patienter, som ikke har god compliance. Det skyldes formentlig, at man ikke mærker noget til sygdommen i sig selv, og dermed heller ikke mærker, at medicinen virker.

Individuelle hensyn nødvendige

"Danmark kan potentielt spare op mod halvdelen af de 11,6 mia. kr., som behandling og følgevirk-

ninger af knogleskørhed koster om året (2011-tal; red.). Det forudsætter dels en forbedret opsporing af sygdommen, dels at de, der kommer i behandling, rent faktisk følger behandlingen", fortæller cand. scient. og ph.d. med speciale i sundhedsøkonomi, Louise Hansen, fra Dansk Center for Forbedringer i Sundhedsvæsen ved Aalborg Universitet.

” God compliance er afgørende, hvis en behandling skal virke

Ifølge Louise Hansen bør praktiserende læger i højere grad vurdere den enkelte patients personlige forudsætninger, før der tages stilling til medicinsk behandling.

"Hvis alle patienter skal hjælpes til at opretholde eller forbedre

deres livskvalitet, kan en god behandling forudsætte, at lægen afviger fra førstevalgsmedicinen til fordel for fx halv- eller helårige injektioner, som ikke kræver så meget af patienten. Det er dyrere i første omgang men kan spare penge på den lange bane, fordi patienten vil være velbehandlet og dermed minimerer risikoen for brud."

En højere grad af individuel vurdering bør også omfatte tilrettelæggelse af patientforløb og valg af behandlingsinstans, fastslår Louise Hansen:

"Jeg tror, at nogle patientgrupper, som på grund af svær knogleskørhed eller komplikationer henvises til behandling hos speciallæger på sygehusene, kan have glæde af en sideløbende konsekvent opfølgning hos deres praktiserende læge, som de kender bedre og geografisk ofte er tættere på. Alle skal ikke tilbydes samme forløb. Det handler om at skabe de bedst mulige forudsætninger for den rigtige behandling til den enkelte patient."